

[Wilhelm]

ren har indført en genhusningspligt, der også omfatter den private udlejningsboligmasse, og som i nogen grad ligner det VS-forslag, vi har fremsat adskillige gange, første gang i forbindelse med brandsikringsloven. Jeg synes, det er godt, at det omsider kommer. Jeg tror også, det er nødvendigt: hvis betingelserne om, at de nuværende befolkningsgrupper skal kunne blive i deres områder, skal kunne opfyldes, er en sådan genhusningsforpligtelse i den private boligsektor nødvendig.

Jeg forstår i øvrigt ikke rigtig det raseri, som især fru Kirsten Jacobsen nærede til denne side af forslaget. Fru Kirsten Jacobsen har ligesom jeg oplevet, at Grundejernes Landsforbund så sent som i november måned mødte op i boligudvalget og sagde: det passer ikke, når boligministeren siger, der er ved at være mangel på lejeboliger; vi har oven i købet vanskeligheder med at få lejet disse lejeboliger ud. Der må dog være en smule konsekvens, selv om det sjældent er tilfældet fra den side. Men lad os da tage dem på ordet og sige: nu kommer boligministeren og hjælper dem med at få lejet de boliger ud, som de så sent som i november måned sagde de havde svært ved at få lejet ud. Jeg forventer altså i modsætning til fru Kirsten Jacobsen, at Grundejernes Landsforbund vil komme og takke boligministeren for denne hjælp.

VS' hovedkriterier for dette forslag er som sagt, at kapitaliseringsrisikoen stort set kan siges at være ude af verden. Det problem har jeg kommenteret; det er ikke løst, og det må vi prøve at komme bedre af sted med.

Den anden ting var dette med, at det bliver overkommeligt for de nuværende befolkningsgrupper at blive i deres områder efter by- og boligforbedringen.

Til det sidste vil jeg sige, at det er vigtigt, at vi får slået fast, at udgangspunktet er, at ejeren først opfylder den vedligeholdelsespligt, han allerede har efter gældende boliglovgivning, og som lejerne allerede har betalt for. Det kan ikke nytte noget, at vi kommer med noget, uanset om det er indeksloven eller det er rentesikrede finansieringsordninger, hvorefter der betales helt ned til det, som ejeren allerede efter gældende boliglov var forpligtet til, altså en forsømt vedligeholdelsespligt. Det er ikke rigtig opfyldt, synes jeg, med forslaget; der trænges til nogle opretninger dér.

Den anden ting, jeg gerne vil sige om det problem, er, at jeg tror, det simpelt hen er en forglemmelse. Det har jo vist sig med rentesikringen, og det har også vist sig med genhusningsboligsikringen, at det gik meget godt med disse optrappingsordninger, indtil indkomstpoltikken satte ind. Man har taget konsekvensen af det med rentesikring og sagt: det går altså ikke med den forud fastlagte trappestige, for når det sætter ind med indkomstpoltik osv., kan folk ikke følge med til det. Det samme er erfaringen med genhusningsboligsikringen: det gik meget godt i Tingbjerg og andre steder indtil 1974-75, men nu er de på den, når de skal trappes op i løbet af 5 eller 10 år.

Derfor tror jeg egentlig, det er en forglemmelse; for boligministeren har jo erkendt den konsekvens på andre områder og har ændret rentesikringsaftrapningen, sådan at den sættes i relation til løn- og prisudviklingen. Det bliver vi også nødt til på dette område, hvis den skal opfylde det rimelige krav, at de nuværende beboere skal blive boende. Jeg går ud fra, at det ikke vil blive særlig vanskeligt at snakke sig til rette om, at vi indfører noget, der ligner rentesikringsaftrapningen her.

Til sidst: vi lægger meget vægt på det, der hedder områdeforbedringen. Vi mener, der er en skævvægtning i dette forslag, som andre også har været inde på, bl. a. fordi finansieringsordningerne er forskellige, bl. a. fordi kommunernes motivation er meget lav, når det gælder den vigtige områdeforbedring. Hvis der bliver for små midler til dette her, foretrækker VS, at de bruges til områdeforbedringer, til udtynding, til væk-med-brandfælder og den slags ting. Men om der bliver for små midler – og det er min sidste bemærkning – afhænger lidt af de beløbsrammer, man vil have hvert år på finansloven. Jeg ved godt, at regeringen, boligministeren, socialdemokratiet ville sige, det er fuldstændig urealistisk, hvis man foreslog, at der blev lavet et forsøg på at udarbejde en samlet plan for 4-6 år om, hvor store midler der skal afsættes. Svaret ville være: det kan man ikke; det siger sig selv. Det skal hvert år på finansloven. Der er ét eneste sted, man kan gøre det dér, og det er, når det drejer sig om militæret; så er der aldrig problemer med den slags ting. Når det drejer sig om det største projekt – som det rigtigt er sagt – der nogen sinde er fremlagt på boligområdet, så